

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Grela

w sprawie z wniosku L. B. i W. B.
przy uczestnictwie G. P., M. J., A. P., Powiatu B. i Gminy T.
o rozgraniczenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 29 czerwca 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni W. B. i skargi kasacyjnej
wnioskodawcy L. B.
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 6 października 2020 r., sygn. akt II Ca (...),

- 1. odmawia przyjęcia skarg kasacyjnych do rozpoznania;**
- 2. ustala, że każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w B. postanowieniem z 13 grudnia 2018 r. w sprawie z wniosku W. i L. B. dokonał rozgraniczenia nieruchomości oznaczonych numerami: 325 i 324, 325 i 1056, 326 i 325 oraz 271 i 325 w sposób przedstawiony w orzeczeniu.

Postanowieniem z 6 października 2020 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił apelację wnioskodawców.

W skargach kasacyjnych wnioskodawcy, jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, wskazali na przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Zdaniem skarżących, w sprawie występują istotne zagadnienia prawne, a mianowicie czy regulacja wynikająca z art. 153 k.c. umożliwia w sprawie o rozgraniczenie nieruchomości ustalenie przebiegu granicy według stanu odmiennego od wynikającego z decyzji komunalizacyjnej, oraz, w przypadku negatywnej odpowiedzi na powyższe pytanie, czy związanie sądu w postępowaniu cywilnym decyzją administracyjną wyłącza dopuszczalność odmiennej oceny stanu faktycznego przyjętego za podstawę decyzji, a także czy wnioskowanie o skutkach prawnych innych niż te, dla których przewidziane zostało orzekanie na drodze administracyjnej może mieć miejsce w postępowaniu cywilnym, a także jaka jest hierarchia wydanych w konkretnej sprawie decyzji administracyjnych, a w konsekwencji kryteriów rozgraniczenia wskazana w treści cytowanego przepisu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W judykaturze już wielokrotnie wypowiedziano się na temat charakterystyki skargi kasacyjnej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 13 czerwca 2018 r., II CSK 71/18, niepubl.). Wskazano tam m.in., że skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej.

Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony - co należy podkreślić - wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c., nie zaś merytorycznej oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie

może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez skarżącego na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia występowania w sprawie (por. niepublikowane postanowienia Sądu Najwyższego: z 28 listopada 2003 r., II CK 324/03, z 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, z 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, z 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, z 26 września 2005 r., II PK 98/05, z 10 maja 2019 r., I CSK 627/18).

W uzasadnieniach wniosków nie powołano argumentów, które mogłyby świadczyć, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne. Należy wskazać, iż nie jest rzeczą Sądu Najwyższego przy ocenie, czy skarga kasacyjna powinna być przyjęta do rozpoznania, doszukiwanie się jurydycznej argumentacji mającej wykazać istnienie istotnego zagadnienia prawnego.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia do rozpoznania skarg kasacyjnych, nie znajdując też okoliczności, które obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu w ramach przedsądu.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 1 w związku z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.